

Publicerad 2011-05-28 15:17 av Lotten Byberg

Nerklotttrad 2007-2008 i en studentlägenhet i Hultsfred, gömd, bortglömd och nu upphittad och publicerad.

Uppslitna sår

"Jag är en märklig varelse. Något annat kan jag inte påstå.

Jag är ett fenomen som vill vara något annat än just det jag är.

Jag brukar tänka och önska att jag var en annan vers,

en annan sida i en annan bok,

något annat än ett kraschat flygplan.

Men samtidigt får jag leva med mig själv precis som jag är,

precis som jag ser ut och så som jag valt att leva.

Jag är inte gammal, snarare är jag väldigt ung,

men inom mig kommer det alltid finnas en äldre person.

En äldre människa som tröttnat på ungdomsåren,

som vill stabilisera sig och inte längre leva livet på det sättet

som existerar.

Inte behöva jaga skuggor och solljus längre,

inte behöva eftersöka ett rus som ändå kommer ge tillbaka ångesten,

smärtan,

tankarna.

Många tankar existerar dessa dagar,

många drömmar dröms dessa nätter.

Kanske jag en dag hinner ifatt allting som jag vill,

kanske jag en dag hinner ta tag i livet och göra det jag vill med det.

Forma om det, placera det innanför ramar,

styra mina impulser och

börja knuta upp alla trassliga knutar och knopar som jag slått.

En vacker dag ska jag bli något, en vacker dag ska jag lära mig,

då ska jag resa mig upp, ställa mig ute i solljuset denna underbara morgon, röka min cancerfulla cigarett och

känna solstrålarna smeka mitt ansikte.

Jag ska veta att jag lever, att jag gör nytta

och jag ska veta att jag gått igenom allt det här för ett skäl.

Än är det långt kvar och jag är rädd, jag känner mig mycket liten och ynkelig på vägen, men jag kommer

aldrig sluta sträva efter det.

Jag kommer aldrig

ge upp hoppet... "

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lotten Byberg med Poeter.se id #17017 innehar upphovsrätten